

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 4. december 2009.

Topmødet kan ikke løse klimaproblemet

Tilbage i 1992 afholdt FN en topmøde i Rio De Janeiro under navnet Earth Summit. Ligesom på det eneste tidligere globale møde om klimaet i 1978 var der på dette møde en rørende enighed om de overordnede politiske målsætninger:

- Globale, hastige reduktioner af forurening, skovrydning, artdød, etc.
- At de industrialiserede, og rigeste, lande havde det største ansvar for denne indsats og skulle støtte det Globale Syd.
- At indsatsen måtte begyndes med det samme.
- At der var brug for faste målsætninger.

Rio Earth Summit dannede baggrund for den rammeaftale, som FN siden har henholdt sig til i kampen mod klimaforandringer, og som har dannet baggrund for de såkaldte COP-møder. I næste uge afholdes det 15. af disse møder i København.

Det er dog allerede nu sikkert for os at sige, at der ikke vil være meget fremskridt for klimaet foruden den rørende politiske enighed om at "noget" må gøres. Således drog Lars Løkke allerede i sidste måned til Singapore for at aftale med USA og Kinas præsidenter, at der ikke var basis for at lave en klimaafnede, der opstillede faste målsætninger, men at man måtte søge en politisk aftale, der kunne bevise alle landes ønske om at gøre en klimainsats.

Det lyder unægtelig som en lidt tom garanti for de folk, der allerede er påvirket af klimaforandringer, således gik der da heller ikke mere end en dag før den indiske klimaminister lod forstå at han da stadig forventede en aftale i København. Desværre ser det ikke ud til at den ramme, der forhandles indenfor giver mulighed for en aftale.

Paradoksalt nok er forhandlingerne, der angår reduktioner, bestemt af hvem der har noget at forhandle med. Derfor er det i dette tilfælde de rigeste og mest forurenende lande, der allerede forurenere, der har mest at sige i forhold til en aftales udformning. Flere kommentatorer har allerede bemærket, at denne struktur siden 1992 ikke har produceret ét eneste tilfredsstillende resultat.

Det eneste der er opnået indenfor denne ramme er den såkaldte Kyoto-aftale fra 1997, der skulle vise, at de rigeste lande var villige til at gå forrest i deres forpligtigelser til at reducere deres udledninger af drivhusgasser. Men denne aftale har været en eklatant fiasko. Aftalen, der skulle vise Vestens goodwill har ikke ført til nogen former for reduktioner, tværtimod har underskriverne øget deres udledninger – hvad mere er, denne øgning foregår hurtigere end før!

Heller ikke i det Globale Syd har Kyoto-aftalen ført til forbedringer. Som en del af aftalen indførtes såkaldte CDM-mekanismer, der tillader vestlige firmaer, at slippe af sted med forurening for så vidt de starter miljøvenlige projekter i det Globale Syd. Men processen har været præget af svindel og er blevet mødt med protester, når firmaer f.eks. har anlagt Eucalyptus-plantager i Amazonas og kæmpe dæmninger i Kina – projekter, der har ødelagt lokalmiljøet og livsgrundlaget for den lokale befolkning.

COP-processen, som når sit 15. år i næste uge har således ikke ført til miljøforbedringer, ikke ført til politiske fremskridt og den har ikke forbedret forholdene for verdens fattigste. Ikke desto mindre forsøger medierne og de politiske ledere at få os til at tro, at der sker fremskridt. Det er vanvid at tro på denne proces. Ikke blot i en politisk forstand, men i præcis den forstand, som Einstein definerede: ”Vanvid er at gøre det samme og forvente et nyt resultat hver gang.”

Det eneste som COP-processen har ført til, er åbningen af et nyt marked, et CO2-marked. Mens klimaforandringerne bliver stadig værre og deres konsekvenser føles stadig skarpere har kvotesystemet ført til at driftige forretningsmænd nu handler CO2-derivater og -futures, det samme lort, som medførte den nuværende økonomiske krise er altså det værktøj, som de bilder os ind skal redde klimaet.

Et brud med de katastrofale konsekvenser, som kampen mod klimaforandringer, for ikke at tale om klimaforandringerne selv, har for verdens fattigste kræver et brud med de grundlæggende mekanismer, der skaber klimaforandring – navnlig den blinde produktion i profitøjemed og pengeguden, som den eneste målestok for fremgang.

Dette vil blive krævet af tusindvis af mennesker i den antikapitalistiske blok til 'People First – Planet First'-demonstration, der finder sted fra Christiansborgs slotsplads d. 12/12 kl. 13.00

SAP opfordrer alle læsere af vores ugekommentar til at deltage i Enhedslisten og SUF's blok – 'Action NOW!' i demonstrationen.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk